

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

Monitorvm Contra Pragmaticam & eius assertores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

branulla contentione, capite vno atque vna mente ducuntur, sic tuis sacris decretis ecclesiæ prælati in regno nostro & Delphinatu consonantiam & obedientiam plenam refuldent. Quod si forte obnitentur aliqui, aut reclamabunt, nos in verbo regio pollicemur tuæ beatitudini, atque promittimus exequi facere tua mandata, omni appellationis aut oppositionis obstaculo prorsus excluso, eosque qui tibi contumaces fuerint, pro tuo iussu comprimemus & refrenabimus.

Data Turonis sub magno sigillo nostro, die vigesima-septima mensis Nouembris, anno Domini 1461. & regni nostri primo.

Postmodum vero excellens doctor Dominus Melchior de Bardassinis aduocatus Concilii, habuit orationem multum ornatam & luculentam super reprobatione pragmaticæ sanctionis, petens illam reuocari & annullari, ac discerni monitorium contra prælatos, capitula, conuentus, principes Franciæ, præfidentes parlamentorum, & alios, sua communiter vel diuifim interessè putantes, vt comparere deberent ad allegandum, quare dicta pragmatica reuocari non debet. Et illud idem petiit dominus Marianus de Cuccinis procurator fisci, & sacri Concilii procurator. Et sanctissimus Dominus noster, hoc sacro approbante Concilio, decreuit monitorium & citationem sub termino sexaginta dierum tenoris infra scripti.

MONITORIVM CONTRA PRAGMATICAM
& eius assertores.

*Iulius episcopus seruus seruorum Dei, ad futuram rei memoriam,
sacro approbante Concilio.*

Licet sacrorum Canonum instituta, sanctorum patrum & Romanorum pontificum prædecessorum nostrorum, & in generalibus legitimis Conciliis pro defensione ecclesiasticæ libertatis, dignitatisque sedis apostolicæ tuitione, consultissima deliberatione sancita, inuiolabiliter ab omnibus custodiri oporteat, ipsorumque decreta, veluti diuina inspiratione edita, immutabilia censeantur; Romanus tamen pontifex, qui regis æterni, rerumque & iurium omnium conditoris locum, licet imparibus meritis, tenet in terris, cum huiusmodi decreta saluberrima & honesta,

ANNO
CHRISTI
1512.

hominum calliditate & ambitione vergi conspiciat in abusum, & humanas traditiones Christi legibus anteferri, vt ecclesiæ indemnitati & libertati opportune subueniat, & præsumptam curet deponere malitiam peruersorum, eorumque conatibus occurrat: interdum cogitur abusiones & humanas traditiones huiusmodi nullas & inualidas declarare & abrogare, prout temporum & locorum qualitate pensata, id conspicit in Domino salubriter expedire. Dudum siquidem displicenter per nos pluries accepto, per multa temporum spatia, per nonnullos prælatos Gallicæ nationis, & nobiles laicos, ac alios illis fauentes, præsertim cuiusdam sanctionis prætextu, quam ipsi pragmaticam vocant, apostolicæ sedi, sanctæque Romanæ vniuersalis ecclesiæ capiti, libertati & auctoritati enormiter detractum, Canonibusque præfatis derogatum fuisse, rem adeo perniciosam in Dei offensam, & ecclesiæ præfata vilipendium & euidentis detrimentum, amplius ferre nequeunt, cum sanctio ipsa ab omni ad id potestate carentibus, nullorumque Romanorum pontificum aut generalium legitimorum Conciliorum auctoritate facta, sed quodam abusu tantum in illis partibus introducta & obseruata fuerit, illaque cum in ea contentis nulla & inualida merito declarari & abrogari debeat, quam etiam claræ memoriæ Ludouicus XI. Francorum rex abrogauit, vt in eius patentibus literis desuper confectis plenius continetur, sacro Lateranensi Concilio approbante, in quarta sessione, declarationis & abrogationis per nos faciendarum, huiusmodi negotium & discussionem venerabilium fratrum nostrorum Romanæ ecclesiæ præfata cardinalium, & aliorum prælatorum congregationibus in Lateranensi sala superiori, quatenus opus foret, faciendis, relationemque discussionis nobis & Lateranensi Concilio præfato faciendam commisimus, Gallicosque prælatos, capitula ecclesiarum & monasteriorum, parlamenta & laicos illis fauentes, cuiuscumque dignitatis, etiam si regalis existerent, sanctione præfata abutentes, seu illam approbantes, omnesque & singulos alios, sua communiter vel diuisim interesse putantes, per edictum publicum, cum ad partes illas tutus non pateret accessus, in Mediolanensis, Astensis & Papiensis ecclesia-

rum valuis affigendum, moneri & citari infra certum competentem terminum præfigendum, ad comparandum coram nobis & Concilio præfato, causasque dicendas, quare sanctio præfata, illiusque corruptela & abusus in concernentibus auctoritatem, dignitatem & vnitatem ecclesiæ Romanæ præfata & apostolicæ sedis, Canonumque prædictorum & ecclesiasticæ libertatis violationem, nulla & inualida declarari, decerni & abrogari non deberet. Illosque sic monitos & citatos arctari & teneri, ac si personaliter moniti & citati fuissent, statuimus & ordinamus, ac quintam sessionem decima-quarta Kalendas Martii, quæ erit quarta feria post primam Dominicam quadragesimæ proxime futuræ, faciendam, eodem sacro Lateranensi Concilio approbante, indiximus. Nos igitur, quorum interest, ne indefensæ libertatis ecclesiasticæ ratio in extremo iudicio a nobis requiri possit, & peruerforum & ambitiosorum proteruia diutius conualescat, declarationis, abrogationis & discussionis negotium, monitionis & citationis statutum & decretum huiusmodi debitæ executioni demandare, omnes & singulos Gallicos prælatos, capitula, seu conuentus, parlamenta & laicos illis fauentes, cuiuscumque dignitatis, etiam si regalis extiterint, sanctione præfata abutentes, seu illam approbantes, omnesque alios & singulos, sua communiter vel diuisim interesse putantes, vt præfertur, ex certa nostra scientia, auctoritate apostolica, tenore præsentium, primo, secundo, tertio & peremptorie citamus, monemus & requirimus, quatenus infra sexaginta dierum spatium, a die præsentium in locis supra-dictis affixionis numerandum, quorum viginti pro primo, alios viginti pro secundo, & reliquos viginti dies pro tertio & peremptorio termino monitione canonica assignamus, ad comparandum coram nobis & Concilio Lateranensi præfato, causasque dicendas, quare sanctio præfata, illiusque corruptela & abusus in concernentibus auctoritatem, dignitatem ac vnitatem ecclesiæ Romanæ & sedis, Canonumque & ecclesiasticæ libertatis prædictorum violationem, nulla & inualida declarari, decerni & abrogari non debeat. Quo termino assignato, siue comparere sic moniti & citati curauerint, siue non, ad executionem
negotii,

ANNO
CHRISTI
1512.

ANNO
CHRISTI
1512.

negotii, decreti, abrogationis & statuti prædictorum, illorumque & aliorum in præmissis necessariorum, prout iustum fuerit, eodem sacro Lateranensi Concilio approbante, procedemus. Et cum pro citationibus & monitionibus huiusmodi ad partes illas tutus non pateat accessus, ne præfati sic moniti & citati, aliique quos præsentis literæ contingunt, valeant de præmissis ignorantiam allegare, & prætextu ignorantie huiusmodi aliquod velamen excusationis assumant, volumus literas ipsas in valuis prædictis iuxta decretum & statutum huiusmodi affigi, & ipsam affixionem publicari. Decernentes etiam, quod earumdem literarum publicatio sic facta perinde eosdem sic monitos & citatos arctet, ac si literæ ipsæ die affixionis & publicationis huiusmodi eis personaliter lectæ & insinuatæ forent, cum non sit verisimilis coniectura, quod ea quæ tam patenter fiunt, debeant apud eos incognita remanere: non obstantibus constitutionibus & ordinationibus apostolicis contrariis quibuscumque, seu si monitis & citatis prædictis, vel quibusvis aliis communiter vel diuisim dicta sede indultum existat, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint, per literas apostolicas non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ citationis, monitionis, requisitionis, assignationis, voluntatis & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri & Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romæ in publica sessione, in Lateranensi sacrosancta basilica solenniter celebrata, anno incarnationis dominicæ 1512.

Deinde exclusis a loco Concilii omnibus aliis non habentibus voces definitivas, exceptis oratoribus principum & baronibus & pluribus principalibus ordinum, & porta Concilii clausa, sanctissimo domino nostro cum cardinalibus & aliis prælatis in pluuiialibus & casulis & dalmaticis mitratis existentibus, prout est consuetum, reuerendus pater dominus Alexander episcopus Alexandri-

Concil. Tom. 34.

D d

nus de mandato suæ sanctitatis ascendit ambonem, & legit schedulam seu bullam tenoris infra scripti.

ANNO
CHRISTI
1512.

BVLLA SECVNDÆ SESSIONIS QVARTÆ
sacri generalis Concilii Lateranensis.

*Iulius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei
memoriam, sacro approbante Concilio.*

Saluti gregis nobis desuper commissi, morum reformationi defensionique ecclesiasticæ libertatis, ac fidei catholicæ tranquillitati & augmento, paternis & sollicitis studiis intendentes, ad omnipotentis Dei & indiuiduæ Trinitatis laudem & gloriam, sacro hoc approbante Concilio, literas nostras a nobis dudum emanatas, eidem Concilio notas, per quas Romanæ curiæ officiales & illorum exactio- nes generaliter reformauimus, approbamus & innouamus, illasque, quas per nonnullos postea tunc expressos ad fidelium vtilitatem iuxta intentionem nostram declarari mandauimus, per præfatos expressos, & cum illis alios diuersarum nationum prælatos, nunc in præfato Concilio præfentes deputandos, omnibus quæ iudicium humanum peruertere possent, cessantibus, vt iustum & æquum fuerit, particulariter declarari, & declarationes ipsas, in aliis sessionibus nobis in hoc sacro Concilio referendas, & ab eodem Concilio approbandas, vt debite exequantur, præcipimus & mandamus. Insuper cum iam per multa temporum spatia per nonnullos prælatos Gallicæ nationis, & nobiles laicos, ac alios illis fauentes, præsertim cuiusdam sanctionis prætextu, quam ipsi pragmaticam vocant, apostolicæ sedi, sanctæque Romanæ vniuersalis ecclesiæ capiti, libertati & auctoritati enormiter detractum, sacrisque Canonibus derogatum fuerit: nos rem adeo perniciosam in Dei offensam, & ecclesiæ præfate vilipendium & euidentis detrimentum, amplius ferre nequeunt, cum sanctio ipsa ab omni ad id legitima potestate carentibus, nullorumque summorum pontificum, aut generalium legitimorum Conciliorum auctoritate facta, sed quodam abusu tantum in illis partibus introducta & obseruata fuerit, illaque cum in ea contentis nulla & inualida merito declarari & abrogari debeat; quam